31978L1027

L 362/7 *URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI* 23.12.1978

DIREKTIVA SVETA
z dne 18. decembra 1978
o usklajevanju določb zakonov in drugih predpisov o dejavnosti veterinarjev

(78/1027/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 49, 57, 66 in 235 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije [1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta [2],

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora [3],

ker za vzpostavitev vzajemnega priznavanja diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah v veterinarski medicini iz Direktive Sveta 78/1026/EGS z dne 18. decembra 1978 o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah v veterinarski medicini, vključno z ukrepi za omogočanje učinkovitega uresničevanja pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev [4], primerljivost programov usposabljanja v državah članicah omogoča, da se usklajevanje na tem področju omeji na zahtevo po upoštevanju minimalnih standardov, kar državam članicam dopušča prosto izbiro pri organizaciji poučevanja;

ker usklajevanje pogojev za opravljanje teh dejavnosti, kakor je predvideno v tej direktivi, ne izključuje poznejšega usklajevanja;

ker usklajevanje, predvideno v tej direktivi, velja za strokovno usposabljanje veterinarjev; ker trenutno večina držav članic pri usposabljanju ne razlikuje med veterinarji, ki opravljajo svoje dejavnosti kot zaposlene osebe, in tistimi, ki so samozaposleni; ker je, da bi kar najbolj spodbudili prosto gibanje strokovnjakov znotraj Skupnosti, treba razširiti uporabo te direktive na zaposlene veterinarje,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Države članice od oseb, ki želijo začeti in opravljati poklic veterinarja, zahtevajo diplomo, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah v veterinarski medicini iz člena 3 Direktive Sveta 78/1026/EGS za zagotovitev, da si vsakdo med celotnim usposabljanjem pridobi:

(a) primerno poznavanje znanosti, na katerih temeljijo dejavnosti veterinarja;

(b) primerno poznavanje zgradbe in delovanja organizma zdravih živali, reje, reprodukcije in splošne higiene ter krmljenja, vključno s tehnologijo, potrebno za proizvodnjo in konzerviranje raznih vrst krme, ustrezne njihovim potrebam;

(c) primerno poznavanje obnašanja živali in njihove zaščite;

(d) primerno poznavanje vzrokov, vrst, poteka, učinkov, diagnosticiranja in zdravljenja bolezni živali, bodisi posamezno ali v skupinah, vključno s specialističnim poznavanjem bolezni, prenosljivih na ljudi;

(e) primerno poznavanje preventivne veterinarske medicine;

(f) primerno poznavanje higiene in tehnologije, potrebne za proizvodnjo, izdelavo in dajanje v promet živalskih proizvodov ali izdelkov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi;

(g) primerno poznavanje zakonov in drugih predpisov v zvezi z zgoraj navedenimi učnimi predmeti;

(h) primerne klinične in druge praktične izkušnje pod ustreznim nadzorom.

2. Tovrstno izobraževanje veterinarjev mora v celoti obsegati vsaj petletni redni teoretični in praktični pouk na univerzi, visokošolski ustanovi s priznanim enakovrednim statusom ali pod nadzorom univerze in vsebovati vsaj učne predmete, naštete v Prilogi.

[1] UL C 92, 20.7.1970, str. 18.
[2] UL C 19, 28.2.1972, str. 10.
[3] UL C 60, 14.6.1971, str. 3.
[4] UL L 362, 23.12.1978, str. 1.

3. Za sprejem na tovrstno usposabljanje mora kandidat imeti diplomo ali spričevalo, na podlagi katerega je v državi članici lahko sprejet na študij na univerzah ali visokošolskih ustanovah s priznanim enakovrednim statusom.

4. Ta direktiva ne posega v možnost, da države članice na svojem ozemlju in v skladu s svojimi pravili dajo imetnikom diplom, spričeval ali drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki niso pridobljeni v državi članici, pravico, da začnejo in opravljajo veterinarsko dejavnost.

Člen 2

Ta direktiva se uporablja tudi za državljane držav članic, ki v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev znotraj Skupnosti [1] kot zaposlene osebe opravljajo ali bodo opravljale dejavnosti iz člena 1 Direktive 78/1026/EGS.

Člen 3

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje v dveh letih od njenega uradnega obvestila. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 18. decembra 1978

Za Svet

Predsednik

H.-D. GENSCHER

[1] UL L 257, 19.10.1968, str. 2.

PRILOGA

ŠTUDIJSKI PROGRAM ZA VETERINARJE

Študijski program, ki se zaključi z diplomo, spričevalom ali drugim dokazilom o formalnih kvalifikacijah v veterinarski medicini, mora vsebovati vsaj spodaj navedene učne predmete. Pouk enega ali več učnih predmetov je lahko zajet v drugih predavanjih ali poteka v povezavi z drugimi predavanji.

A. **Osnovni učni predmeti**

— fizika,
— kemija,
— biologija živali,
— biologija rastlin,
— biomatematika.

B. **Posebni učni predmeti**

Skupina 1: Osnovne znanosti

— anatomija (s histologijo in embriologijo),
— fiziologija,
— biokemija,
— genetika,
— farmakologija,
— farmacija,
— toksikologija,
— mikrobiologija,
— imunologija,
— epidemiologija,
— poklicna etika.

Skupina 2: Klinične znanosti

— porodništvo,
— patologija (s patološko anatomijo),
— parazitologija,
— klinična medicina in kirurgija (z anesteziologijo),
— klinična predavanja o raznih domačih živalih, perutnini in drugih živalskih vrstah,
— preventivna medicina,
— radiologija,
— reprodukcija in motnje v reprodukciji,
— upravno veterinarstvo in javno zdravstvo,
— veterinarska zakonodaja in sodno veterinarstvo,
— terapevtika,
— propedevtika.

Skupina 3: Reja živali

— reja živali,
— prehrana živali,
— agronomija,
— ekonomika rejske proizvodnje,
— sistemi reje živali,
— veterinarska higiena,
— etologija in zaščita živali.

Skupina 4: Higiena živil

— inšpekcijski nadzor živalskih proizvodov in živil živalskega izvora,
— higiena živil in živilska tehnologija,
— praktično delo (vključuje praktično delo v objektih, kjer potekata zakol in predelava živil).

Praktično usposabljanje je lahko v obliki prakse, če poteka s polnim delovnim časom in pod neposrednim nadzorom pristojnega organa ter v skupnem petletnem študijskem obdobju ne preseže šest mesecev.

Razporeditev teoretičnega in praktičnega usposabljanja med raznimi skupinami učnih predmetov mora biti uravnotežena in usklajena, da si veterinarji pridobijo znanje in izkušnje iz člena 1(1) te direktive na način, ki jim omogoča izvajanje vseh najrazličnejših nalog.